

og hvad der omslutes af Klitterne, og ikke hvad der er uundværdigt for at danne en god Form af det tilplantede Areal. Dette er men ogsaa enkelte Steder begyndt med, og der er indkommet Andragende herom til den høitærede Regjering, som jeg haaber, den vil tage Hensyn til, saa at den Jord, som man allerede nu nødig vil miste for Agerbruget, ikke bliver expropriert til Plantning. Det er mindre vigtigt at faae beplantet, hvad der kan tænkes anvendt til Agerbrug, hvorimod det er af stor Vigtighed, at Klitterne blive beplantede, thi de ville ingensinde kunde anvendes til Andet, og naar vi naae saa vidt, som der nu er de bedste Udsigter til, at alle vore Klitter blive beplantede, da ere vi ogsaa færdige med Sandflugten.

Seg har forgjæves søgt paa Finantslovsforlaget Noget til Understøttelse for Behoerne ved Ho Bugt. De have ansøgt den høie Regjering i flere Aar, og jeg veed ogsaa, at den ærde Indenrigsminister har imødekommeth dem og ladet Forholdene undersøge. Der var for en Del Aar siden et Projekt om en Inddæmning i Ho Bugt, og der var givet Bevilling til, at en saadan Inddæmning maatte foretages; men Tiden forløb, og der blev Intet foretaget. Imidlertid frygtede man for, at en saadan Inddæmning, som dengang var projekteret, vilde skade Indseilingen til Søbjerg, navnlig frygtede man for, at Graadby vilde lade til, og derfor vilde man ikke indlade sig mere paa en saadan Inddæmning. Dersom den var bleven gennemført, vilde med det Samme de uheldige Forhold, som nu findes Sted ved Ho Bugt, være blevne afhjulpede. Nu derimod lider Landet af Havets Indstrømning i Flodtiberne, idet der Aar efter Aar bortskylles meget store Masser af disse meget gode Eng, fede Markstenge, som ligge ud til Ho Bugt. Man har begyndt paa en Sikkring, men det er et meget besværligt Arbejde for de fattige Beboere at faae det fornødne Materiale skaffet tilveie, som skal bruges for at faae en nogenlunde god Sikkring istand, og der er allerede flere Eng, der have ligget langs med Bugten, som ere aldeles borte, og der borttages Aar efter Aar endel. Nu ere Beboerne bledne enige om at ville arbejde videre paa dette Maal, og naar de da maatte faae en lille Understøttelse fra Regjeringens Side, vilde Arbejdet kunne lykkes for dem og en Sikkring komme istand, saaledes at det, som nu er, dog kunde bevares, uden at Odelæggelsen gif videre. Tilgædes har der været indgivet Andragende til Regjeringen om Sikkringen af Kysten ved Orby paa Strætningen mellem Skallingen og Blaavand eller Hornsrev. Der har Vesterhavet nu næsten borttaget Diger, Klitter, kort sagt Alt, hvad der skulde møde en Stormflod. Der er kun paa enkelte Steder 20—30 Alen tilbage af den Dæmning, Naturen har filltet for Havet bagved en

lang og stor Engstrækning, betydelig lavere end Klitrækken har været, saa lav, at Havet under Høivande let vil gaa over, og bagved den Engstrækning ligger igjen Øyer, som ere udsatte for Overtømmelse. Seg vil antage, at det høier under Kystsikringen, og jeg haaber ogsaa, at dette Spørgsmaal, som først i det sidste Aar er kommet frem med den tilbørlige Vægt, nu af den høitærede Indenrigsminister bliver taget under Overveelse og Sagen gjort til Gjenstand for Bevilling. — Seg skal atter bringe den høitærede Regjering og navnlig den høitærede Marineminister min Tak, fordi han atter iaar har opført Skonnerten „Fylla“ med et to Maaneders Logt til Jyllands Bestkøst som Bestkøst for Fiskeriet. Seg vil haabe, at man fremdeles vil have denne Sag for Die, og navnlig at der maa opnaas saadanne Afstaler med de andre Magter, at dog tilsidst vore Fiskere kunne faae Fred til deres vanstellige og farefulde Gjerning paa Bestkøsten. Dette har været dem en saadan Støtte, at de ikke have kunnet blive færdige med at sige alle dem, der have taget Del deri, og navnlig den høitærede Regjering Tak for det, der blev gjort ifjor, og de have gennem mig bragt dette Thing Tak derfor. Det har været dem til megen Nytte, hvilket ogsaa Chefen paa Sikket, som var derude ifjor, tilstrækkelig har konstateret. Nymindogabsagen skal jeg ikke videre omtale, da den jo nu i de allerførste Dage har været Gjenstand for en Kommissions Arbejde, som efter de Beretninger, jeg har modtaget, har gjort sig Flid for at undersøge Sagen paa bedste Maade og allerede ved de Udtalelser, der ere fremkomne, har vist, at den igjennem sin Betænkning kan bringe Klarhed over Sagen, der nok vil blive ført til et heldigt Resultat. — Seg skal ikke glemme at bringe den høitærede Kultusminister min Tak for Forlaget om Bevilling af 1,300 Kr. til Varde Realskole. Seg havde gjerne ønsket Beløbet endnu lidt høiere, thi det er vanskeligt at begynde paa en Sag. Man siger, at Begyndelse er tung, men tungere er det i Vesterregnen at faae begyndt paa en videre ubivillig Skole, end det er i de rigere Egne af Landet, og denne Skole har ganske vist havt Sit at kæmpe med, indtil den naagede til det Punkt, hvor den nu er. Seg antager imidlertid, at den høitærede Minister har taget de Hensyn, der kunde tages, men efter de Forhold, som have foreligget for ham overfor de andre Skoler i Landet, ikke har kunnet gaa videre end til 1,300 Kr. Seg haaber, at det høitærede Thing ikke vil have Noget imod at give Realskolen disse Penge. Seg vil gjerne tillige anbefale, at man ikke iaar glemmer Bibliotheket paa Garnisonshospitalet. Det har jo en Række af Aar maattet savne den Understøttelse, det efter min Mening kunde have Kraav paa. Det ligger ikke i, at man ikke har villet unde det den, men maasse mest i, at man